क्षिप्रमेनꣳ सकाम उपनमति। येन कामेन यजते। सोऽत्र जुहोति। पौर्णमास्यै स्वाहा कामाय स्वाहा गत्यै स्वाहेति" [१५] इति। नक्षत्र वैलक्षण्यद्योतनाय 'अथ'शब्दः। तिथ्यभिमानिनी देवता पौर्णमासी न तु नक्षत्राभिमानिनी, तस्याञ्च तिथौ कर्म्मानुष्ठानेन सर्व्वकामप्राप्त्या 'पौर्णमास्याः', 'कामरूपत्वमुपचर्य्यते। 'आज्यस्य', सर्व्वैः काम्यमानत्वात् 'कामरूपत्वं। अतः 'कामरूपेणाज्येनैव 'कामरूपां पौर्णमासीदेवतां 'समर्द्धयति' परितोषयति। यजमानो 'येन कामेन', निमित्तभूतेन 'यजते' 'स कामः', 'क्षिप्रम्', एव 'एनं' यजमानं, 'उपनमति'। 'गतिः' कामानां विनाशः, अगतिरविनाशः, तदभिमानिन्यै देवतायै स्वाहृतमिदं हविः॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः।

अथ पञ्चमोऽनुवाकः।

चतुर्थे देवनक्षत्राणामिष्टयो विहिताः। अथ पञ्चमे यमनक्षत्राणामिष्टयो विधीयन्ते। तत्र प्रथमस्येष्टिं विधत्ते। "मित्रो वा अकामयत। मित्रधेयमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति। स एतं मित्रायानूराधेभ्यश्चरुं निरवपत्। ततो वै स मित्रधेयमेषु लोकेष्वभ्यजयत्। मित्रधेयꣳ ह वा एषु लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। मित्राय स्वाहानूराधेभ्यः स्वाहा। मित्रधेयाय